

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 26.

Ljubljani, v sredo 3. februvarija 1892.

Letnik XX.

Vabilo na naročbo.

S 1. februvarijem pričinja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta . 3 gld.
Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja:

Vse leto . 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.
Pol leta . 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravnništvo „Slovenca“.

Postava proti pijančevanju.

Iz drž. zborni, 24. januarija.

IV.

Prvi paragraf postave določuje, da se prodajanje žganih opojnih pijač (špirit, žganje, rum, likerji itd.) v zaprtih posodah in množinah pod 5 litrov sme vršiti le po imejteljih dotične postavno pridobljene koncesije, katero pa morejo dobiti le oni obrtniki (prodajalci), ki so popolnoma zanesljivi ter zaupanja vredni možje. Zato mora imejtelj take koncesije sam voditi tako žganjarijo, in le v posebnih izjemah sme obrtno oblastvo dovoliti, da ga nadomešča drugi, katerega pa mora oblastvo v to potrditi, oziroma odobriti. Zato morajo prosilci za tako koncesijo dokazati, da zadoščajo vsem predpisom, katere zahteva v to določena državna postava z dné 15. marca l. 1883 (in sicer v §§ 22. in 23. drž. zak. št. 39).

Ako se je taka koncesija za točenje ali prodajanje žganih opojnih pijač podelila takim obrtnikom (krčmarjem), ki ta obrt izvršujejo ob enem z drugimi obrtniki — prodajalnimi podjetji — preneha ta koncesija, ako dotičnik neha prodajati tvarine; torej ako ima kdo prodajalnice, v kateri prodaje poleg jestvin (kavo, sladkor itd.) tudi žganje, in bi nehal prodajati jestvine in hotel obdržati le žganjarijo, zgubil bi koncesijo tudi za točenje žganja. Namen je torej, da se ne nabere preveč žganjarij.

Podeljena koncesija (ali patent) more vlada preklicati, ako dotičnik ni v 6 mesecih nastopil obrta, ali ako je ta obrt tekom 6 mesecev slabo in malomarno izvrševal. Ako umre imejtelj točarske koncesije, zapade koncesija, in po novi postavi ne prehaja koncesija na vdovo, kakor to velja pri večini obrtnih patentov. Ta določitev je nekako trda, pa opravičena, ker uboga vdova skoro ni zmožna gospodariti in ohranjevati mir in red v žganjepivnicah, kjer se le pogostoma upijanjeni ljudje začno pričakati in more le resen mož, gospodar pivnice, takoj v kali zabraniti preprij.

Kdor ima splošno točarsko koncesijo, sme brez daljnega dovoljenja prodajati žgane pijače.

V § 2. veli postava, da mora prosilec za patent točarenja žganih pijač natančni popis in obris hiše, oziroma v to določenih prostorov, sob pridedjati. V prostorih, namenjenih za prodajanje žganja, ne sme se nobena druga snov prodajati. Vendar ta

določitev ne velja za vse one, ki so enako koncesijo že pred proglašenjem nove postave dobili, kakor tudi ne za gostilničarje, kavarnarje in sladčičarje.

3. § določuje, da se more le omejeno število žganjarij dovoliti.

V občini, ki nima 500 duš, sme se le jedna sama žganjepivnica, oziroma ena sama taka koncesija dovoliti; sploh more se na vsakih 500 prebivalcev le jedna prodajalnica, torej v občini n. pr. z 2000 prebivalci 4 prodajalnice, s 3000 prebivalci 6 prodajalnic za točenje žganja dovoliti.

Pač pa sme gosposka podeliti večje število koncesij v takih krajih, v katere prihaja mnogo tujcev ter se jej ni treba ozirati na gori omenjeno število prebivalcev, če tudi so v dotični pokrajini gostilne, ki imajo tudi pravico točiti žganje.

Vendar veli nova postava, da sme cesarska gosposka le sporazumno z občinskim predstojništvom in deželnim odborom podeliti več koncesij, kakor bi jih smelo v dotičnem kraju veljati z ozirom na število prebivalcev.

§ 4. določuje, da koncesija, podeljena sladčičarjem, preneha, ako sladčičar ne izdeluje več sladčič. Prav tako zapade koncesija, ako sladčičar zgubi pravico za izvrševanje tega obrta.

Zelo važen je § 6., ki določuje, v katerih urah sme, oziroma ne sme biti odprta žganjarija. Postavni načrt nasvetuje, naj bodo žganjarije zaprte od 5. ure popoldne v soboto do 5. ure popoldne v nedeljo ter ob velikih praznikih med časom, ko se opravljajo službe božje v cerkvah. Pač sme politična deželna gosposka v posebno utemeljenih slučajih to prepoved za določene okraje in kraje za gotove dni in ure deloma razveljaviti.

Ta ostra prepoved pa ne bode veljala za vse druge krčmarje, ki imajo za točenje žganja koncesijo poleg drugih pravic, n. pr. za vino, pivo, za jedi itd., kakor tudi za sladčičarje ne, torej le prave žganjepivnice bodo morale biti zaprte od sobote zvečer do nedelje zvečer.

Ko je poročevalec g. poslanec Šuklje predlagal, da se sprejme vladni postavni načrt, ker ta omejuje in more zabranjevati, da se zniža nečrečno žganjepitje in pijančevanje, oglasili so se mnogi člani odseka in nasvetovali razne premembe. Osebito poljski poslanci hoteli so, da se le nekatere ure za časa božje službe odločijo. Zopet nekateri, med temi je moravski poslanec Seihert, nasvetovali, da bi veljala tudi za praznike enaka prepoved, kakor za nedelje in poročevalec teh vrstic stavil je do vladnega zastopnika ministerijalnega svetovaleca vprašanje, kateri prazniki naj se razumejo pod besedo, kakeršno rabi vlada v postavi: veliki prazniki, in za slučaj, da bi se pod to besedo razumeli le velikonočni, binkoštni ponedeljek, sv. Rešnjega Telesa dan, moral bi zahtevati, da se v dotični paragraf dostavi beseda: in vsi cerkveno zapovedani prazniki.

Vladni zastopnik odgovoril je na to, da z ozirom na toliko različna ter raznovrstna veroizpovedanja narodov v državi ni bilo mogoče sprejeti jasnejših besed za praznike ter bodo posamezne deželne politične gosposke mogle to natančneje verskim razmeram primerno za dotično deželo v naredbenih ukazih določiti. Večina ni pritrdila nasvetu Seihertovemu in mojemu, zato je poslanec Seihert naznanil k dotičnemu paragrafu v imenu manjšine nasvet, za kateri sta med drugimi glasovala odsekova člana knez Schwarzenberg in grof

Belcredi. Ker so se poljskim poslancem pridružili večinoma nemški levičarji, sprejel se je nasvet poljskega poslanca, da se sprejme določilo v ta paragraf, po katerem pripada določitev ur, ob katerih morajo biti zaprte žganjarije, deželnim zastopom.

Trgovinske pogodbe.

(Govor državnega poslanca g. Frana Šukljeja v državnem zboru dné 12. januarija 1892.)

II.

Toda stvar ni taka, italijanska pogodba se ne dá izločiti; po vseh svojih določbah je sestavni del skupne svoje predloge. Po mojem mnenju je vladna izjava v odseku, ki se je tudi vsprejela v odsekovo poročilo, bila tako jasna, točna in vsak dvom izključljiva, da lahko rečemo: Vsprejem Klaičevega predloga pomenja odklonitev vse pogodbene predloge.

In s tega stališča pa vendar moram stvar toliko ogledati, da vzamem v poštev skupne gospodarske koristi, zlasti koristi kmetijstva, in se vprašam, če bi zlasti avstrijskemu kmetijstvu bilo ustrezno, ko bi se zavrgle vse pogodbe.

In to bi jaz moral odločno zanikati. Zares smo že imeli v odseku priliko slišati, da je neki poslanec s Češkega kmetijske pridobitve teh pogodb označil za pravo malenkost; vendar se mi je danes jako čudno zdelo, da se je v gospodarskih vprašanjih tako izveden mož, kakor je častiti gospod poslanec Kramar, postavil ravno na tisto stališče. Govoril je o naših žitnih carinah in rekel, da bi jih bili Nemci itak znižali in bi za to ne bilo treba nikakih nasprotnih koncesij.

To je pač nedokazana trditev, ki ima jako problematično vrednost. Vprašajte zagovornike nemškega kmetijstva in videli bode, da so vse drugih mislij. Sicer pa vso razpravo o tem prepuščam gospodom iz Galicije, ki so v tem vprašanju bolj interesovani. Ti naj tudi preiščejo, če je resnična trditev, da bode večji del kmetijskih pridobitev le Ogrom v korist. Le to naj omenim, da ima zlasti pri ovsu naša državna polovica gotovo več koristi in baš za oves se je carina znižala od 4 mark na 2 marki 80 vinarjev.

Mari so koncesije za žito že vse kmetijske pridobitve? Na vrsti predmetov hočem dokazati, kako napačno sodi gospod poslanec Kramar.

Vzemimo le sadje. Pogodbe nam zagotavljajo carine prosti uvoz svežega sadja v Nemčijo in Švico. Za suho sadje se je za Nemčijo določila ne previsoka carina za dvanajst let. Kaj to pomenja, bodo dobro vedeli na Češkem, kjer imajo jako mnogo sadja, to pa vedó tudi pri nas, zlasti na Štajerskem in v moji ožji domovini.

Vzemimo dalje perutnino in jajca! To so prav majhne stvari, ali njih vrednost pride precj v poštev. Jaje samih smo v 1890. letu v Nemčijo izvozili za 34 milijonov mark, v malo Švico pa za 3-6 milijona mark.

Kar se tiče izvažanja perutnine, je absolutno in relativno veliko. In posrečilo se je v nemški trgovski pogodbi točko „zaklana perutnina“ znižati od 30 mark na 12 mark in carina od jajec se je znižala od 3 na 2 marki. Švica nam zagotavlja dosedanje zmerne carinske postavke, ki nas ne tlačijo. To vendar niso tako malenkostne stvari.

Sedaj pa preidemo k lesnim carinam. Usojam si zlasti zaradi tega soditi o tem, ker ima kranjska

ežela močno gozdarstvo in ima v tem oziru znamenit interes.

Statistični podatki kažejo, da se je vzlic vin-skim carinam iz Rusije in Avstrije vedno več lesa uvažalo v Nemčijo.

Da, gospôda moja, če stvar malo natančneje ogledate, pa bodele takoj opazili, kje je slaba stran. Res je, da se je surovega lesa vedno več izvozilo v Nemčijo. V zares objektivnem in jako poučnem od-sekovem poročilu, za katero izrekam zahvalo in pri-znanje častitemu gospodu poročevalcu, najdete, da je v petih letih, katera so sledila, nemškemu povi-šanju carine od surovega lesa 1885. leta se uvoz slednje leto povprek za tri milijone povečal.

To je res, ali merodajna je postavka „žagano blago“, in kako je to blago nazadovalo; za 1-2 mi-lijona meterskih centov desk prodá se manj v Nem-čijo, in tega nikjer bolj ne čutijo, kakor v južnih planinskih deželah.

Kdor pozná razmere naše lesne trgovine, mi bode pritrđil, da je naša lesna trgovina popolnoma opešala. Gališki les, ki se ne more več z onim do-bličkom spraviti na naravno trgovišče, začeli so vo-ziti v Trst. Ker so se mu dovolili ugodni tarifi, dela sedaj v Trstu tako konkurenco, da je naša lesna trgovina popolnoma uničena. (Prav res! s strani somišljenikov.)

Jaz mislim, da so določbe o lesnem prometu vendar take, da se morajo označiti kot pridobitev našega gozdarstva.

Najvažnejša je pa, gospôda moja, zá-me in tudi za vso skupino planinskih dežel postavka „živinske carine“.

Jaz mislim, da je to največja pridobitev, ki se je zagotovila našemu kmetijstvu. Ponižanje carine od 30 na 25-25 mark od vola ali od 6 na 5 mark od prašiča ni to, kar je oviralo izvažanje živine.

Glavna stvar, ki je preprečevala izvoz živine in je prouzročila, da se je izvoz volov od 106.000 v 1877. letu pomanjšal na 12.000 repov v 1890. letu, je ta, da z Nemci nismo imeli nobene pogodbe o živinskih kugah in se je nam iz živinsko-zdrav-stvenih ozirov vsak čas lahko zaprla meja.

Pri nas domá čutili so v poslednji koči, kaj pomenja to, da z Nemčijo nemamo živino-zdrav-stvene pogodbe. Od naših kmetov ne morete zahte-vati, da si omislijo delo o avstrijski carinski po-godbi, kakoršna je Matlekovičeva, ali dobro so ču-tili, kako prav ima Matlekovič, ko trdi, da bi bile za izvaževalce živine ugodnejše višje carine z zago-tovljenim izvozom, kakor pa nižje, z Damoklejevim mečem zapora meje, posebno ob času, ko je živina pripravljena za izvoz in mora iskati trgovišča, ko se je že mislilo, da je vse zagotovljeno, kam se prodá.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. februarija.

Notranje dežele.

Češko. Vodja čeških Nemcev, Schmeykal, je prišel na Dunaj in imel pogovore z grofoma Tasffem in Kuenburgom in pa z vodjo nemške levice, pl. Plenerjem. Prišel je gotovo zaradi tega, da vlado pridobi za to, da ves svoj vpliv uporabi za hitro izvršitev dunajskih punkcij z zmislu levičarjev.

Mladočehi. Dr. Gregr že sam čuti, da se mu majejo tla. V klubu se že upirajo njegovemu diktatorstvu. Posebno realisti se vedno bolj postavljajo na svoje noge, skušajo se otresti radikalcev in približati se drugim strankam na desnici. Zaradi tega jih je nedavno hudo napadalo Gregrovo gla-silo in jim pretilo, da začno močno agitacijo proti njim. Sedaj se je pa dr. Gregr menda že prepričal, da ne bode tako lahko podkopati tal realistem, in njegov list je nakrat premenil svojo taktiko. Začel je pisati za skupno delovanje vseh čeških strank, kar je še nedavno tako ostro pobijal. Menda hoče s tem le prehiteti realiste. Toda najbrž je s svojim svetom Gregrovo glasilo prišlo prepozno. Vse stranke preveč poznajo oba dr. Gregra, da bi še kaj verjele njima in njunemu listu. Njima je le za to, da ob-držita vodstvo, in za to je jima vsako sredstvo dobro.

Ogersko. Kolikor se sedaj vé, je nad dvajset ljudij bilo pri volitvah ubitih, nad dvesto pa ranje-nih. Opozicijski listi vedó veliko povedati, koliko je liberalna stranka izdala za agitacije. Te svote štejejo na milijone. Teh svot je, kakor opozicijski listi trdijo, nekoliko dala vlada, mnogo so pa zložili razni bankirji, posebno dunajski, ki se pod liberal-nim gospodarstvom na Ogerskem delali dobre kup-čije, in je zatorej bilo jim mnogo ležeče na tem, da ostanejo liberalci na krmilu.

Vnanje države.

Nemčija. V odsek pruskega deželnega zbora, ki ima pretresovati šolsko predlogo, voljenih je 9 konservativcev, 6 članov katoliškega središča, 6 na-rodnih liberalcev, 4 svobodni konservativci, 1 na-prednjak in 1 Poljak. Večino imajo torej prijatelji vladne predloge. Odsek je izvolil predsednikom konservativca grofa Haussonvilla, njegovim namest-nikom pa svobodnega konservativca grofa Wessela. Da bode komisija vsprejela predlogo, o tem ni skoro nobene dvombe. Liberalci sami ne upajo več, da bi večino dobili proti vladni predlogi, ali poskusiti baje hočejo v odseku z dolgimi govori in raznimi dostavki in popravki stvar zavleči, da bi v tem za-sedanju več ne prišla pred zbornico. Nadejamo se, da se jim tudi to ne posreči, posebno, ker ni mnogo liberalcev v odseku.

Rusija. Novi volhinjski gubernator, Jankovskij, še huje zatira Poljake in katolike, nego general Gurko. Dosegel je, da so se v njegovi guberniji od-stavili vsi poljski uradniki. Katoliškim duhovnikom je prepovedal, da zunaj cerkve ne smejo opravljati nobenega duhovnega opravila. Tako sedaj niti po-kopavati ne smejo. Cerkevni sprevodi so pa že po-prej bili prepovedani. S takim postopanjem pač Rusi ne bodo pridobili poljskega naroda.

Srbija in Bolgarija. Bolgarskega emigranta Rizova, ki je dosedaj bival v hôtelu „pri grški kra-ljici“, so odpeljali v belgrajsko trdnjavo. Odkazali so mu lepo sobo. Čitati sme časopise, tudi dobivati in oddajati pisma, pisati, kar hoče, le iz trdnjave ne sme, dokler ne pride čas, da odpotuje v Rusijo. Pred njegovo sobo ste dve straži. Kdor ga hoče obiskati, mora imeti dovoljenje od policije.

Srbija. „Varšavskij Dnevnik“ pripoveduje, da je neki vohun nemškega poslanštva v Belemgradu najel neko natakario, da bi zastrepila bolgarskega emigranta Rizova. Ko se je pa nakana prezgodaj izvedela, sta vohun in natakario bežala v Zemun. To pač ni posebno verjetno. Ta list, ki svet več-krat iznenadi z jako senzacionalnimi vestmi, tudi ve povedati, da je italijanski poslanik dobil hud ukor, ker je podpiral avstrijskega poslanika v zadevi bolgarskih emigrantov. Seveda Rusi bi radi videli, da bi se Avstrija, Nemčija in Italija ne podpirale v balkanskih zadevah, od tod take vesti.

Bolgarija in Francija. Razpor mej Bol-garijo in Francijo je poravnán. Francoski generalni konzul Lanel je že obiskal bolgarskega ministra vnanjih zadev Grekova in mu naznanil, da je dobi od svoje vlade nalog, naj obnovi diplomatske odo-nošaje z bolgarsko vlado.

Italija. Učni minister predložil je zbornici načrt zakona, s katerim se hoče preprečiti izvažanje dragocenih starin iz Italije. Po tem zakonu bode se vladi dovolil vsako leto znesek za nakup takih starin in poleg tega se bode še precejšnja svota iz dohodkov od obiska galerij porabila v ta namen. Po tem zakonu bode strogo prepovedano, prodajati v inozemstvo dragocene starine. Vladi se bode dala pravica, nadzorovati privatne starinske zbirke, da se ne bodo prodale. Sicer je pa že sedaj bilo v Italiji nekaj zakonov, ki so prepovedovali izvažanje in pro-dajanje starin. Ti zakoni pa niso dosti pomagali. Če tudi je bilo posebno ostro prepovedano fidejko-misnim graščakom prodajati take stvari, vendar so jih mnogo zapravili, ker so bili v denarnih zadre-gah. Oblastva niso dovolj strogo pazila. Če drugače ni šlo, rekli so: ta in ta lepa slika je ukradena.

Portugalsko. Vlada je predložila zbornici načrt zakona, po katerem se pomaujšajo uradniške plače za 5% do 20%. Vsi neposredni davki se zvi-šajo za 10 do 20%. Na državne papirje se naloži 30% davka. Uradni stroški se bodo sploh pomanj-šali.

Izvirni dopisi.

Z Vojskega, dne 28. januarija. (Kdo laže in obrekuje?) Odprl se je torej „plesni venček“, prvi menda v letošnji sezoni, katerega je napovedal že „Rodoljub“ v svoji 1. številki, t. l., pa ne tukaj na Vojskem, ampak v „Slov. Narodu“ št. 11 z dné 15. januarija t. l., kjer se neki dopisun zaletava v tukajšnjega „vikarja“, kakor razljučen cucek, ako si mu stopil na nogo. Da je omenjena številka „Slo-venskega Naroda“ prišla tudi meni v roke, skrbel je gospod dopisnik sam, ker je poslal sem gori tri iztise, češ, naj Vojskarji beró, kako ga učimo „ple-sati“ tega „vikarja“.

Nerad odgovarjam; že zato — da govorim z besedami g. dopisnika iz Lašč v „Slovincu“ št. 8 tega leta — ker si vsak sme le v čast šteti, kogar „Rodoljub“ in „Slov. Narod“ imenujeta lažnjiveca in obrekovalca, in tudi zato, ker so mi osebnosti, zlasti po časopisih, bile vedno zoperne, katerim se pa vselej ni moči ogniti. Toda na tako zlobni način izzvan, moram, in to odločno, zavrniti laži in obre-kovanja ter ista dopisniku „Slov. Naroda“ vrniti nazaj z vsemi nakladami.

Nad 40 vrstic je napisal naprednjaški dopisnik v „Slov. Nar.“, da bi dopovedal bralecem svojim,

kako se je agitovalo tukaj proti „Rodoljubu“, do-stavlja je: „žalibože — s prižnice“.

Koliko je na vsem tem resnice? Res je, da se je trikrat zaporedoma bral in primerno razlagal s tukajšnje prižnice prekrasni skupni list avstrijskih škofov in da se je pri odstavku o liberalnem časopisu — kar je pa g. dopisnik, to se vé, vse modro zamolčal — kjer se tako živo in jasno popisujejo nasledki takega branja itd., dostavilo to-le: „Tedad vas prosim in svarim v imenu vseh avstrijskih škofov, katerim je vseh vernikov, tedaj tudi vaš blagor na srečo: ne naročujte si liberalnih, sploh ne dru-gih časopisov — naj vam jih priporoča, bodisi kdor-koli, naj pride, od koder koli, če tudi morebiti z Dunaja — razven onih, katere vam tu priporočam. Kdor ima čas in veselje brati, ima „Mir“, „Dol. Novice“, „Slov. Gospodarja“, „Kmetovalca“, pred vsem Družbo sv. Mohora in „Domoljuba“. Ko bi bil „Rodoljub“, ki se vam vsiljuje, priporočila vreden, bi ga vam tudi priporočal. Ako tedaj ta list komu tudi brezplačno dojde — ne da bi si ga bil naročil — naj ga vrne nazaj z opazko: Se ne sprejme. Slabi liberalni časopisi so strupeni studenci, tako pravijo avstrijski škofje, in kdor vam take časopise priporoča in vsiljuje, ta ni vaš prijatelj, če vam svojo prijaznost tudi z vinom zaliva po gostilnicah.“

Tako se je v resnici govorilo, tako se agitovalo s prižnice za „Domoljuba“ in proti „Rodoljubu“, in menim, dostojno dovolj svetemu mestu, in za to imam toliko prič, kolikor je bilo pazljivih poslušalcev v cerkvi. Koliko jih pa imata Vi, gosp. dopisnik, za svoje laži?

Tega pa nisem zapisal v kako obrambo ali za-govor, ne, marveč za to, da se zve, kje je resnica in kje laž, in da bosta tudi gg. urednika „Sloven-skega Naroda“ in „Rodoljuba“ vedela, kako „zanesljivega“ poročevalca imata. Vse drugo, kar se mi podtika v omenjenem dopisu „Slov. Naroda“, kako sem „lagal“, da „Rodoljub“ blati škofove itd., da naj se sožiga itd. brez konca in kraja, vse to in drugo je ostudna laž, tako gotova laž, kakor gotovo črka „B“ pod Vašim dopisom ni začetnica niti Vašemu imenu, niti priimku, tako gotova laž, pravim, kakor gotovo Vas poznam, gospod dopisnik, in kakor go-tovo me je sram, da Vas poznam!

Pa kaj je še resnica? Nepoklicani naprednjaški gospodič — izšolal se je v Trstu — po srečno pre-stanem ponavljalnem izpitu šel na Dunaj učiti se prava, a že začetkom meseca decembra pr. l. prišel na počitnice domov (fara Šebrelje), od koder je pri-hajal večkrat sem gori ter tukaj, kjer vendar nima nobenega delokroga niti dolžnosti, vsiljeval po go-stilnah ljudem, zlasti našim fantom, „Rodoljuba“, delil jim stare številke omenjenega lista, dajal jim za vino z namenom, da bi jih pridobil na naročbo, bil pripravljen tudi naročnino plačati, le da bi ga brali, naročil imenovani list v svoji skrajni nadlež-nosti takemu, ki družega due o tem ničesar vedel ni ter lista tudi sprejeti ni hotel. Kaj pa pravite k takej agitaciji, gospodine dopisnik? Pa kaj, saj vedó, kaj delajo“.

Ni torej čuda, ako Vas je opazka: „smo že v cerkvi slišali, kaj naj beremo“, neprijetno dirnula in ohladila, če tudi je dotična opazka baje prišla — iz ženskih ust. In duhovnik, ki je kolikor toliko odgo-voren, kaj se čita v njegovi fari, on naj bi Vam bil „mutast pes“, le ta naj bi vsacega domišljavega prihajača še le prašal, kaj sme in česar ne sme go-voriti, in naj bi prosil za licenco v „Narodni tisk.“ Potem pa hočete Vi imeti še dokazov, zakaj bi se ne smelo naročiti na „Rodoljuba“. Pravim Vi in ne „naše ljudstvo“, kakor oblastno trdite, kajti naše ljudstvo dobro vé, kje se govori in zvé resnica. A Vi hočete imeti dokazov, evo jih Vam:

1. Pred vsem vemo vsi, kakega vira je „Rodo-ljub“, in to nam popolnoma zadošča. 2. Ker lista, kakor veste, niti ne čitam, Vam tudi dokazov iz lista samega jaz podati ne morem. Iz tega je pa tudi ob enem razvidno, da jaz niti mogel nisem govoriti, kako ravno „Rodoljub“ piše.

Toda česar Vam jaz iz „Rodoljuba“ dokazati ne morem, to je storil neki g. „Brezdomovinec“, gotovo ne sluteč, da bo njegova „Krestomatija“ slu-žila sobratu v dokaz proti nekemu negodnemu mla-deniču. Prosim, potrudite se in poglejte „Listek“ pod omenjenim naslovom v „Slovincu“ št. 4 dné 7. januarija t. l. Ondi najdete, kaj piše „Rodoljub“ dné 1. avg. pr. l. pod naslovom: „Od kod naš raz-por.“ — No, v dotičnem dopisu ali članku, kaj vem, se ne zažiga baš prijetno kadilo prevzv. knez-škofu našemu, in jako dvomim — brez Vašega do-

voljenja — da bi dotični spis bil namenjen ali vsaj sposoben gojiti in pospeševati spoštovanje in ljubezen „Rodoljubovih“ čitateljev do njihovega škofa: 3. Najsijajnejši in „živ“ dokaz za Vas pa ste Vi sami, g. dopisnik, s svojim najnovejšim dopisom v „Slov. Nar.“, kajti take „hrame“ bi razven kakega židovsko-liberalnega lista ne sprejel noben drug katoliški slovenski list v svoje predale. „Slov. Narod“ in „Rodoljub“ pa sta si očka in sinko. Vam je li jasno?

„Kdo daje slabe vzglede, kdo pohujšuje“, vpraša v „Slov. Nar.“ smeli dopisnik. Prijatelj, tukaj pa le lepo počasi, saj sami pravite, da je opolzlo; na opolzli poti pa, kakor Vam prav dobro znano, človeku lahko spodrsne, da pade tudi — na zobe in če med zobe pride še jezik, ni baš prijetno. Ali ni tudi Vam to še dosti „važno in jasno“? In če Vi navajate besede apostola: „Vojak Kristov se ne sme zapletati v posvetne reči“, mi milostno dovolite, da navedem Vam tudi jaz nekaj besed apostola: „Bratje! tako naj nas ima vsak kot služabnike Kristusove in delivce božjih skrivnostij. Meni je pa celó malo mar, od vas . . . sojenemu biti; pa tudi sam ne sodim . . . Gospod pa je, kateri me sodi.“

Dalje jadikuje g. dopisnik v „Slovensk. Nar.“: „Nas hočete očrniti pri ljudstvu s tem, da nas sumničite kot nasprotnike vere, škofov in duhovnikov! Toda to je laž, obrekovanje! Proti njim nismo bili in ne bomo nikdar!“

No, gospodine, ako tu pomislite samega sebe — govorite sicer le v množini (se vé: plur. maiest.) — Vam povem, da Vas nihče ne črni pred ljudstvom, a črnite se sami! Nikdar, pravite, niste bili nasprotni veri, škofom in duhovnikom? Pa vi hočete dokaza. Tukaj je. Menim, da zadostuje samo sledeči: Dne 28. februarja pr. l. prinesel je neki tržaški list v svoji 4. številki pesniški proizvod jako dvomljive vrednosti, v katerem se pa nahajajo te-le ljubke vrstice:

— — — — —
„Proč naš izdajec, f . . . !
Iredentovski pidaš,
Zmagal ti ne bôš nikdar!“
— — — — —

Ta ljubeznjiva pesmica, ki se po opazki svojega duhovitega očeta lahko poje po „Mila, mila lunica“, ima podpis: „Vojskar“. Tega „Vojskarja“ pa midva oba prav dobro poznavata in še marsikdo drugi, ni li res, g. dopisnik? In glejte, slučajno, ali kali? Došla je ista številka omenjenega tržaškega lista takrat v več iztisih na Vojsko, prav tako, kakor je došla 11. številka „Slov. Nar.“ to leto sem gori, dasi nihče tukaj ni bil in ni naročen na nobenega imenovanega listov. Ali se Vam ne zdi, gospod dopisnik, da se vse to nekako precej vjema?

Proti koncu slóve dotični dopis v „Slov. Nar.“ tako-le: „Vedi pa ves svet, da vera je nam „rodoljubom“ sveta, da se za-njo potezamo, kjer je v nevarnosti.“ — S temi besedami, ali bolje: blasfemijo, je dopisnik postavil krono svojemu spisu, a krono, ki mu utegne še možgane pregreči. Zadosti, gospodine! Certi denique fines! Vsaka reč ima svoj konec, in tudi moja potrpežljivost je pri tej „obrabljeni frazi“, s katero mečete ljudstvu pesek v oči, zgubila svoje ravnotežje.

Vam tedaj je vera sveta, Vi se zanjo potezate, kateremu še spoved ni sveta dovolj, ker ste nekje trdili, da je spoved „nepotrebna naprava“?!

Konečno mi dovolite, gosp. dopisnik, še neko vprašanje. Kdo za Boga, Vam daje pravico, da se drznete nekako zastopati tukajšnje ljudstvo, in to tako smelo-oblastno, ko Vas vendar vse prezira, kadar prihajate sém gori, in nihče ne čisla? Vedite tudi in verujte, da ste tudi našim mladeničem že zelo nadležni postali, da sem tudi jaz že čestokrat na svoja ušesa slišal: Vsiljuje se nam res, pa kdo se zmeni zanj. Vse to bi bili lahko spoznali že sami, ko bi le ne bili tako brezmejno domišljivi.

Priznati pa tudi moram, da bi ne bil nikoli verjel, da znate tako lagati, da je sploh mogoče tako lagati in obrekovati — in to v slovenskem dnevniku — ko bi sam ne bil čital dotičnega Vašega dopisa v „Slov. Nar.“ Potem pa še besedičite o časti! Pomilovanja ste vredni! Zato, gospodine dopisnik: Le prekucujte kozle, le uganjajte svoje burke, pod katerim plaščem in pretvezo hočete, jaz ostanem do pičice pri tem, kar pišem in si upam brez strahu obstati pred vsako sodbo, božjo in človeško. Tudi me ni vodila strast pri tem dopisu in molčal bi bil, ko bi me bili na tak nečuden način izzivali. Razumem pa sedaj tudi, zakaj

je prišlo do tako obžalovanja vrednega razdvoja in razpora med nami, a moralo je do tega priti, ako slovenski časopisi, ki bi morali biti odsev poštenega našega ljudstva, zavetja dajo in svoja predala odpirajo klevetnikom Vašega kalibra.

Komu pa je za stvar in ne za osebnost in maščevanje, ali Vam, ali meni, to sem najlepše dokazal s tem, da Vašega z lažjo in obrekovanjem zamazanega in onečaščenega imena do sedaj niti z začetnicami nisem navedel, dasiravno bi imel do tega ravno isto pravico, kakoršne se poslužujete Vi v svojem „naprednjaškem“ dopisu v „Slov. Nar.“

Prisvojite si, g. dopisnik „Slov. Nar.“ veliko porecijo ponižnosti, odložite še večjo porecijo svoje domišljivosti, potem utegne Vas še pamet srečati, kar Vam iz dna srca želim.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. februarja.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca januarja t. l. vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 585 strank 271.505-99 gl., vzdignilo pa 252 strank 174.828-50 gl.

(Umrli) je v ponedeljek za kapjo umirovljeni profesor Karol Grünwald, ki je mnogo let poučeval na tukajšnji višji gimnaziji. Rodil se je na Dunaju l. 1815.

(Umrli) je, kakor se nam brzojavno poroča, danes o polnoči nenadoma čast. g. Lavrencij Potočnik, župnik in dekan v Braslovčah na Štajerskem. Porodil se je 8. avgusta leta 1827 v Zaspah na Gorenjskem, v mašnika pa je bil posvečen 25. julija leta 1853. V Braslovče, kjer je župnikoval le kratek čas, prišel je iz Gornjega Grada, kjer je bil dekan mnogo let. Naj v miru počiva!

(Kranjsko zdravniško društvo in njegova poročila.) Pri neki priliki smo že omenili, naj bi odbor zdravniškega društva ne objavljaj strokovnjaških razprav v političnih listih, ki pridejo v roke tudi takim osebam, za katere dotične razprave niso koristne, torej tudi ne namenjene. Preverjeni smo tudi, da g. dr. Š. gotovo ne hrepeni po takem hvalešanju, kajti on je znan kot veščak, ki ne potrebuje reklame. Toda nekateri gospodje imajo jako debelo kožo in so vzvišeni nad vse. „Laib. Ztg.“ je v številki 25 z dne 1. t. m. pod črto zopet objavila tako neumestno strokovnjaško razpravo, proti kateri moramo iz umevnih razlogov odločno protestirati. Upamo, da je to naše zadnje svarilo, sicer bomo našli drugo pot, da se take razprave objavljajo edino le v strokovnjaških listih. Ta opravičena želja, katero so nam naznanili nekateri odlični meščanje, seveda ne bode všeč onim, katere je treba nagovarjati s kadilnico v roki. Pač je že čas, da se v zdravniškem društvu predružačijo razmere in odpravi patologični bizantinizem. Toliko za danes, ker hočemo o priliki obširneje govoriti o naših zdravniških razmerah.

(Z Dunaja) se nam poroča, da je bil dne 1. t. m. ob 5. uri popoldne pri Nj. cesarski visokosti nadvojvodi Viljemu običajni obed (diner), h kateremu so bili povabljeni eksc. papežev nuncij nadškof Galimberti, kardinal Gruscha, vojaški škof Koloman Belopotoczky, prelatje grof Petteneegg, Marschall in Hauswirht, monsig. Tarnassi, doktor Pfluger in župnika Jančar in Kurz.

(V mestni klavnici) je bilo minoli teden komisijsko pregledovanje pod vodstvom gosp. župana Grassellija. Komisija je sklenila nasvetovati mestnemu zastopu, da se spomladi napravi na svinjskem trgu posebna lopa in zgradi nova ledenica.

(V štajerski deželni norišnici) pri Gradcu je minolo nedeljo umrl podmaršal Alfred pl. Valenčič, sin nedavno umrlega generala Antona pl. Valenčiča. Rojen je bil leta 1832 v Ilirski Bistrici na Notranjskem.

(Iz Ajdovščine) se nam piše: Umrli je 30. jan. prejšnji vodja tukajšnje predilnice g. David Höhn, star 89 let. Da si je bil rodóm Švicar, vendar se mu je Vipavska dolina tolikanj priljubila, da je sklenil v pokoju preživeti še ostale dneve tukaj, kjer je toliko let služboval kot tovarniški voditelj. Kako je bil čislán, pričal je velikanski pogreb. Nad 2000 ljudij se je zbralo, da mu skažejo zadnjo čast. Pogrebne obrede je opravil protestantski pastor iz Gorice. Več krasnih vencev darovali so sorodniki, znanci in tovarniški delavci. Polnoštevilni moški zbor „Pevskega društva v Sturji“ zapel mu je tri nagrobnice pod vodstvom svojega g. nadučitelja.

(Zabavni večer) slov. delal. pevskega društva „Slavec“, ki se je vršil sinoči v spodnjih prostorih čitalnične restavracije, bil je kljub jako neugodnemu vremenu izredno dobro obiskan, pač dokaz, da je ljubljansko občinstvo naklonjeno temu društvu. Vse točke vsporeda, osobito petje, vršilo se je pod vodstvom pevovodje g. Stegnarja izborno, kar je navzoče občinstvo tudi priznavalo z burnim ploskanjem. Vspéh in priljubljenost društva pri občinstvu bodri in vspehuja naj izvršujoče člane društva k neumorni delavnosti, da tako prepreči nameravane nakane nekaterikov, ki skušajo vsejati neslogo med nje ter tako privedi društvo do pogina.

(Obsodba.) Iz Celoveca se nam poroča: Pri apelni obravnavi je tukajšnje deželno sodišče obsodilo zidarskega mojstra Missorija, ki je zgradil zvonik v Porečah, kateri se je zrušil minolo poletje, na 100 gl. glóbe, oziroma 20 dni zapora. Poreški župan Semmelrok je bil oproščen.

(Umor agenta Stedry-ja.) Preiskava je dokazala, da je umorjenemu Stedry-ju odnesel morilec na ime Ludovika Knavsá glasečo se knjižico kranjske hranilnice št. 161544, na katero je bilo vloženih okólu 10.000 gl. Kdor kaj ve o tej knjižici, naj naznani tukajšnjemu deželnemu sodišču ali mestnemu magistratu.

(Zmrznila) je te dni 30 let stara slaboumna Katarina Mihelič iz Spod. Pobrezja v kranjskem okraju. Našli so mrtvo v snegu blizu Podnarta.

(Nesreča.) Dne 29. januarja so našli 50letnega drvarja Andreja Matežiča iz vološkega okraja v Istri mrtvega pod bukovijo, katero je posekal v nekem gozdu pri Kočevju.

(V Kropi) priredé narodnjaki prihodnjo nedeljo dué 7. t. m. veselico v prid revni šolski mladini, in sicer v gostilni pi Jarmu. Na dnevnem redu je srečkanje, petje, čarodejstva, katera izvaja g. J. H. in druga zabava. Odbor želi obilne udeležbe. Začetek ob 6. uri.

(Seznam obrtnikov in trgovcev na Ogerskem.) Ogersko trgovinsko ministerstvo je naročilo kr. ogerski statistični deželni pisarni, da sestavi in izda nov seznam vseh obrtnikov in trgovcev na Ogerskem, Hrvatskem, Reki in v Slavoniji. Madjarskemu tekstu knjige pridejan bo tudi hrvatski, nemški in francoski tekst. Naznanila se tudi vsprejemajo v knjigo in je pooblaščená iste nabirati le „Peštanska tiskarska delniška družba“ v Budimpešti (V. okr. Hold-uteza, 7.) Knjiga izide v kratkem in stane, ako se na njo naroči, 10 gl., po knjigarnah pa 15 gl. Naročnina pošlje naj se kralj. ogerski statistični deželni pisarni v Budimpešti (V. okr. Rudolph-quai, 6.)

(Znižanje tovarne voznine.) O tovarnih vozninah, katere se so za l. 1892. za postaje c. kr. avstrijskih državnih železnic in zasebnih železnic, na katerih država izvršuje promet, znižale in so razglašene v narédbenem listu c. kr. trgovinskega ministerstva za železnice in brodarstvo, naznanjamo to-le: Za surov bombaž je ako se odda, oziroma plača voznine od najmanj 10.000 kg za vozni list in voz, nadalje toda le do konca decembra 1892. l. tovarna cena notranjega tarifa na progi iz Trsta juž. kolodv. in Reke v Ljubljano juž. kolodv. znižana od 64 kr, od 100 kg na 55 kr, in na progi Trst juž. kolodv. in Reka v Ljubljano drž. kolodv. od 70-9 kr od 100 kg, istotako na 55 kr.

Telegrami.

Dunaj, 2. februarja. Današnjega krsta novorojene hčerke nadvojvodinje Marije Valerije in nadvojvode Franca Salvatorja so se udeležili cesar in cesarica, vsi na Dunaju bivajoči člani cesarske hiše, bavarski princ Leopold z Gizelo, grof Kalnoky, grof Taaffe, minister Szögyenyi. Imena: Elizabeta Marija Frančiška Karolina Ignacija. Krstil je prelat dr. Mayer.

Dunaj, 3. februarja. Zdravje nadvojvodinje Marije Valerije in novorojene nadvojvodinje je povoljno.

Dunaj, 3. februarja. Dr. pl. Plener je danes v klubovi seji združene nemške levice naznanil, da je v sedanjem političnem položaju njegova dolžnost, ostati v državnem in deželnem zboru, in da je ponudeno mu mesto predsednika skupnemu računskemu dvoru odklonil. To izjavo so tovariši živahno pozdravili.

Dunaj, 3. februarja. Grof Taaffe je odgovoril na interpelacijo Hauckovo o pri-

selitvi tujih židov. da sedanje postave morejo zabraniti nevarno priselitev in da imajo oblastva ob ruski meji nalog, naj zabranijo prihod ruskih židov, ki so brez potnih listov in živeža. Vsled tega prihaja mnogo manj židov, katere sicer zavračajo nazaj na troške pomočnega odbora „Alliance israelite“, če ne potujejo v Ameriko. Sumljive priselitve doslej neso znane in se jih ni treba bati.

Tujci.

31. januarija.

Pri **Maliču**: Labas pl. Blaškovec, e. in kr. stotnik konjice, iz Varaždina. — Ehrenstein, Junk, potovalca; Westen, Pollak, Awerone, Frankl, Truska, Weltman, z Dunaja. — Dessaus, trgovec, iz Frankobroda.

Pri **Stonu**: Kalbermatten; Ullrich, Kohn, Berger, trgovci, z Dunaja. — Lechner, zasebnik, iz Grada. — Jarschitzka iz Prage — Jelloušek iz Ilir Bistrice. — Fischer, trgovec, iz Budimpešte.

Pri **Južnem kolodvoru**: Raspotnik, občinski tajnik, iz Trčiča.

Pri **avstrijskem caru**: Žigon, trgovec, iz Škofje Loke. — Romich, učitelj, s Krškega. — König, trgovec, Luzar, preglednik, z Dunaja. — Josip in Ivana Dobrila iz Beljaka. — Bergant, pék, iz Grada. — Knaflič, krojač, s soprogo, iz Bača. — Pretnar iz Bleda.

Pri **bavarskem dvoru**: Peve, tovarnar, s soprogo, iz Dola.

Umrlj so:

29. januarija. Jožefa Lumbar, krojačeva žena, 29 let, Kladezne ulice 10, febris puerperalis.

30. januarija. Henrik Vertove, hišni posestnik, 42 let, Mestni trg 5, kap na možganih. — Neža Tušar, gostija, 85 let, Kravja dolina 11, ostarelost.

31. januarija. Ivana Strukelj, mestna uboga, 67 let, Karlovska cesta 7, influenza.

V bolnišnici:

28. januarija. Matija Černe, delavec, 56 let, carcinoma ventriculi.

29. januarija. Anton Meše, delavec, 58 let, pneumonia.

30. januarija. Janez Žagar, delavec, 85 let, exudat pleurit. — Marija Korenčan, gostija, 77 let, marasmus.

Vremenske sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokriče na 24 ur v
		zrakomera v maa	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	740.1	-5.4	brezv.	megla	0.00	
2. u. pop.	739.4	0.6	sl. zap.	"		
9. u. zveč.	736.2	-1.2	"	"		
7. u. zjut.	730.3	1.6	sl. zap.	oblačno	16.30	
2. u. pop.	728.7	7.4	"	"		
9. u. zveč.	723.8	3.2	"	dež		

Srednja temperatura obeh dni -2.0° in +4.1°, oziroma za 1.1° pod in 3.3° nad normalom.

Stanje avstro-ogerske banke

dné 31. januarija 1892.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu

gld.	421.996.000 (+ 435.000)
Kovinski zaklad	246.518.000 (+ 154.000)
Listnica	155.607.000 (+ 763.000)
Lombard	26.608.000 (- 85.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 36.095.000 (- 1.140.000)

Družba sv. Cirila in Metoda

prejela je meseca decembra 1891. leta

1. od podružnic letnih doneskov:

Sentpeterska v Ljubljani	75 gld.	30 kr.
Logatec	19	40
Medgorje na Koroškem	24	54
Kostanjevica	15	75
Ajdovščina	43	—
Sevnica na Štajerskem	35	—
Izvanakad. v Gradcu	10	—
Rečica na Štajerskem	24	—
Akademiška v Gradcu	40	78
Kotmaraves na Koroškem	12	—
Vrhnika	29	—
Metlika	13	50
Idrija	15	55
Maribor	14	30
Prem	10	—
Poljanska dolina	92	—
Celje	47	—
Bolec	10	20

Kobarid	23	40
Bled	18	—
Slovenji Gradec	50	—
Sentpeterska v Ljubljani	24	—
Krško	5	—
Podgrad	20	—
Kamnik	50	—
Loški Potok	22	30

2. Od darovateljcev:

Gospé iz Litije in Smartna	10	35
Slovenska in hrvska mladina na Dunaju	20	30
Učiteljski kandidatje v Ljubljani	6	—
Ljubljanski bogoslovci	100	—
Dobitek pri igri v St. Petru na Krasu	1	38
Gg. Žirovnik in Belec v St. Vidu za novoletnico	9	—
Dohodek tombole v Sodražici	16	12
Vesela družba v Črnomlju	5	—

Ljubljana, dné 31. decembra 1891.

Tomo Zupan,
prvomestnik.

Dr. J. Vošnjak,
blagajnik.

Anisette Excelsior.

Dietetični želočni likér jako prijetnega okusa in zdravih lastnosti, **krepča želoce** in **pospešuje prebavljanje**. Zavžije se ga po jeden kozareček po vsaki jedi. — Steklenica 1/2 klg. 1 gld.

Curaçao Naturel.

Posebno dober dišeč likér za želoce z istimi zdravilnimi lastnostmi kakor „Anisette“, nareja se iz svežih „curaçao-pomoranc“ — Steklenica 1/2 klg. 1 gld. Prekupovalcem se dovoli nižja cena. Oba likérja sta za prekupovalce dobro blago, ker se more prodajati v vseh kavarnah, gostilnah in sladšičarjih.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajsku cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (1314) 5

Razprodaja

Pozor!

Gospo-

dinje

Pozor!

(29) 7

V prodajalnici
Andr. Druškoviča
v Ljubljani,

Mestni trg št. 9/10

dobiva se po najnižji ceni

najboljša modrobela posteljenjena ploščevinasta

kuhinjska posoda

Tu dobiva se tudi vsakovrstno hišno in kuhinjsko orodje po najnižji ceni.

S tem ponuja se p. n. gospod. njam, prečast. duhovščini, gostilničarjem, predstojništvom bolnišnic itd. najboljše prilika svojo hišno in kuhinjsko orodje po ceni spopolniti ali pa si novo omisliti.

Cele kuhinjske oprave za neveste od gld. 15.— do gld. 200.—

Vnanja naročila izvrše se takoj.

Velika Zadnji teden.

praška loterija.

Glavni dobitok

100.000 goldinarjev

Srečke à 1 gld.

priporoča

48 5-1

J. C. Mayer.

Dunajska borza.

Dné 3. februvarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld.	45 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94	95
Zlata renta 4%, davka prosta	112	10
Papirna renta 5%, davka prosta	102	92
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1061	—
Kred tne akcije, 160 gld.	315	75
London, 10 funtov strl.	117	85
Napoleonador (20 fr.)	9	37
Cesarski cekini	5	59
Nemških mark 100	57	75

Dné 1. februvarija.

Ogerska zlata renta 4%	108 gld.	90 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102	90
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	138	—
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	147	—
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	182	20
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96	15
Zastavna pisma	100	50
Kreditne srečke, 100 gld.	184	—
St. Genois srečke, 40 gld.	—	—

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld.	50 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	16	80
Rudolfove srečke, 10 gld.	20	50
Salmove srečke, 40 gld.	61	50
Windischgraezove srečke, 20 gld.	57	—
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	162	30
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2889	—	—
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	92	25
Papirni rubelj	1	15 1/2
Laskih lir 100	45	70

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za uveljavljanje glavnic priporočamo:
4% gališke propinacijske zadolžnice.
4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.
4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.
Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

45.000 goldinarjev
se dobi z jedno
zemljišnokreditno promeso
à 1 gld. in 50 kr. kolek.
Žrebanje dné 15. februvarija.